

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimae, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Ad Evangelium Feriæ. De Domini ingressu in civitatem & intemplum, unde
vendentes eiecit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

hominis. Quantum enim Deus distat ab homine, tantum voluntas Dei à voluntate hominis. Vnde gerens hominem Christus, & regulam nobis ponens, docens nos vivere, & prestans nobis vivere, ostendit hominis quandam privatam voluntatem, in qua suam figuravit nostram. Pater, inquit, si fieri potest, transcat à me calix iste. Hec humana voluntas erat, proprium aliquid & tanquam privatum volens. Sed quia recto corde voluit esse hominem, ut quidquid in illo aliquantum cursum esset, ad illum dirigeret, qui semper est rectus: Verum non quod ego volo, ait, sed quod tu, Pater. Ecce vide, inquit, te in me, quia potes aliquid proprium velle, ut aliud Deus velit. Conceditur hoc humana fragilitati; conceditur humanae infirmitati, aliquid proprium velle, difficile est, ut non tibi contingat: sed statim cogita, qui sit supra te. Illum suprato, te infra illum; illum

Creatorem, te creaturam: Illum Dominum, servum: illum omnipotentem, te infirmum cogita cor: in te, subiungenque voluntati ejus, ac dicens: verum non quod ego volo, sed quod tu vis. Pater, Quomodo disiunctus es à Deo, qui jam hoc vis quod Deus?

Iremque alibi: Ut si cui eorum inter humanas tentationes contristari & dolere contingeret, non ideo je ab eis gratia puraret alienum, & non esse ista peccata, sed humanae infirmitatis indicia, tanquam voci premissa concinens chorus, ita corpus eius ex ipso suo capite addisceret. Quod & brevius repetens sanctus Papa Gregorius: Ut l. 12. M. cum hoc, inquit, imminet, quod fieri nolumus, sic e.g. per infirmitatem petamus ut non fiat, quatenus p.r fortitudinem parati simus, ut voluntas Conditoris nostri contra voluntatem nostram fiat.

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMAE.

Ad Evangelium, de Domini ingressu in Civitatem, & in templum.

VERITATES PRACTICÆ.

Ad hæc commotæ Civitatis verba de Christo Domino, *Quis est hic?*

Affectu potius quam studio Christus cognoscitur.

In 1. parte, Feria 2. hebdomada tertia in Adventu.

Quidquid de Christo se scire dicant Impii, Christum nelcirc dicendi sunt.

In 4. parte, Feria 4. hebdomada 19.

Dum è templo vendentes ejicere confide-

ratur Dominus, considerandum venit, quod in 1. parte habetur in Dedicatione Ecclesiæ: *Pavete ad Sanctorum meum.*

Sic sèpè etiam Dominus res nostras evexit ut se summum ostendat Dominum: Tunc autem QUANTO minus murmuramus, aut quanto magis tacemus, tanto altius altissimum Ejus Dominum prædicamus.

In 1. parte, Feria 2. hebdomada sexta post Epiphiam.

De hoc porro Ingressu Ierosolymitano, plura in Dominica Palmarum; & Dominica nona post Pentecosten, actora hebdomada 26. quartæ partis.

FERIA QVARTA: DE COMPASSIONE CHRISTI *Domini erga homines: & de nostra erga ipsum.*

In misericordia sempiterna misericordia sum tuus, dixit Redemptor tuus Dominus. II. 54.

VERITAS